

har derimod borttaget den væsentligste Indflydelse til Overenskomst mellem Thingene, nemlig den, som laa deri, at man havde disse rolige Bølgere, med hvilke man i Grunden kan gjøre hvad man vil, naar man blot til en Tid smigrer deres Forsængelighed lidt, eller — jeg vil gjerne indrømme, at der ogsaa er et andet Middel — naar man behandler dem saa uforflammet i al offentlig Omtale, at de vige tilbage for at imødegaae denne daglige Uforflammethed (En Stemme: Det er smukke Motiver!). Ja, det er smukke Motiver, hvorefter der er handlet, det er fuldkommen rigtigt. (En Stemme: Det er maaskee det ærede Medlem selv, der bruger dem?) Ja, det er mig, der bruger dem og omtaler dem, som de foreligger. Jeg viger ikke tilbage fra, at Enhver kan høre, hvad der ellers sagte er i Alles Munde; thi der er Nok, som sige det; men der er ikke Nogen, som siger det høit. Jeg begriber, at det ærede Medlem ugjerne høre det, da nemlig det, der først er afløret, for Fremtiden bliver et flettere Middel.

Formanden: Jeg antager ikke, at det ærede Medlem vil hense på sin Udtalelse til noget bestemt Medlem her i Salen, thi dertil er der ikke Plads.

Fsberning: Jeg har ikke nævnt noget enkelt Medlem og ikke henført mine Ytringer til nogen Enkelt. Det vilde ogsaa have været vanskeligt for mig, thi her er saa meget Dobbel, at det Enkelte ikke er let at finde. — Naar jeg saaledes betragter det Landsting, man vil give os, i Sammenligning med det, vi have, er der en lang Erfaring for, at vi kunne gaae taaleligt og roligt med det sidste; men vi have slet ingen Erfaring for, at det Samme vil kunne blive Tilfældet med det første. Vi have tværtimod en grundet Anledning til at troe det Mødsatte, idet vi nemlig have seet, at det tilsvarende Element i Landstinget har vist en saa stor Vægærlighed efter at trænge det folkelige Element tilbage. Man

kan altsaa vente noget lignende af det Landsting, der nu kommer tilstede ligeoverfor Folkethinget, og dette har bragt mig til at slutte mig til dem, der foreslaae at fastholde Kongerigets Rigsdags Landsting, saaledes som det nu er.

P. Olsen: Naar jeg ikke har været med at stille det principale Forslag under Nr. 5, er det ikke, fordi jeg jo helst ønskede det vedtaget, men fordi jeg kan stemme for Sagen, naar det subsidiaire Forslag under Nr. 6 bliver vedtaget. Jeg erkjender, at dette Tidspunkt er et saadant, hvor det er ethvert Medlems Pligt i Indrømmelser at gaae til det Yderste, han kan; derfor har jeg strax villet gaae lige til Sagen og sige, hvad jeg kunde gaae ind paa, og derfor har jeg ikke villet være med at stille det principale Forslag, idet jeg ikke har troet det muligt at føre det igjennem. Jeg sagde, at naar jeg skulde spørge om, hvad jeg selv foretrak, vilde Svaret blive: det principale Forslag, og det af den Grund, at jeg ikke endnu har hørt Nogen med klare Grunde paavise, at det Rigsdagslandsting, vi hidtil have haft, ikke har kunnet opfylde sin Bestemmelse. Jeg har nok hørt Talere staae op og sige: Det er almindelig anerkjendt, at det Landsting, vi nu have, ikke har opfyldt sin Bestemmelse; men jeg har aldrig hørt disse Herrer bevise deres Paastand. Jeg har først maattet spørge, hvad der da er Landstingets Bestemmelse; det maa allerførst afgjøres, før der kan være Tale om, at det nuværende Landsting ikke har opfyldt sin Bestemmelse. Vil man sige, at det er Landstingets Opgave at sige Ja, naar Folkethinget siger Nei, og at sige Nei, naar Folkethinget siger Ja, vil jeg indrømme, at det nuværende Rigsdagslandsting ikke har opfyldt sin Bestemmelse; men er det derimod Landstingets Opgave kun at sige Nei, naar det finder, at Folkethinget har vedtaget Noget, som ikke er rigtigt, paastaar jeg, at Rigsdagens Landsting mange Gange har opfyldt sin Bestemmelse og mange Gange har